

GoyC /O 255

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

VELLS ASILATS DE SINERA.

SORTIEN A PASSARIEU, SOTA L'OMBRA
- QUE MAI NO HA DE DEIXAR-LOS - D'U L'ASIL.
LES FULLS SEQUES COLOCUEN ELS PEUS ATURATS
AL FANG DE L'ATZUCAC DE L'ULTIM TEMPS.
SENTIM QUE PARLEN SEMPRE DE L'ESTALVI,
DE LA VINTUT QUE ME'S HAN PRACTICAT,
I FUMEN IBRUTES PUNTES DE CIGARS,
MOLT BEN TOLATS EXPLECTORANTS DEL SENY
(AQUEST VERSOR SERÀ POTSER LA CLAU
QUE M'OBRI EL CLOS, QUAN HI VAGI A PARAR).
PUGARE' PER VOSALTRES IELS RIALS,
LA VEU ENFILA ELS ESGLAONS DEL CLAM.
BAIXARE' PER VOSALTRES FINS A MAR,
BAVALLO A LES PRESONS DE LA CARITAT.
ORDIREM FINAMENT ELS PARANYS DE L'ARANYA,
US DUREN ELLS CAMINS AL RECURT DE LA TÀVEGA,
ON ARA HEU D'OBEIR LA BONA MARE,
QUAN JA NO PODIU CREURE LA PELL DE CABRA.
I COM QUE TINC PER ÚNIC PATRIMONI
UNA DOLENTA RIALLA D'ALBARIDA,

ELS MENARE' A L'ESCALF DE L'ESTUFÀ
QUE VEIG CREMAR A UN DISSEIX D'EN TOTO
I VERTADE' LES GENIVES TAN NUES
AMB PACIENTS DENTATS DE DESGESSER,
PER QUÈ ALS ÀPATS ROSEGÜIN MILLOR
LA CARN QUE DE SEGUÍR NO ELS DONARAN,
CAR NO VOLDRÉMOS PAS QUE ELS FACI MAL.

SALVADOR ESPRIU.

B., ABRIL DEL 1.961.